

1887-04-10

AFSENDER

Sofie Holten

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Martinus Ludvig Galschiøt

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Emil Hannover har opfordret Sofie Holten til at skrive en udstillingsomtale (sandsynligvis i Illustreret Tidende, jf. brev fra Sofie Holten til Emil Hannover 9. april 1887). Holten beretter, at hun tidligere har haft en uoverensstemmelse med bladets redaktør, Galschiøt, og at det derfor er usandsynligt, at han vil lade hende skrive deri. Det ærgrer hende, da hun gerne havde gjort det og er smigret over den tillid, Hannover har vist hende ved at foreslå det.

TRANSSKRIFTION

10de April 1887. –

Kære Hr: Hannover!

I Gaar da jeg fik deres Brev – havde jeg fuldstændig svedt ud – at Galschiøtt

og jeg engang har haft et lille "rencontre" – i Anledning af nogle Tegninger Han begyndte som en høflig Gentleman – slog over og blev en kritisk, overlegen Bladredaktør – og om jeg aldrig har stukket noget i Lommen – svarede jeg ham høfligt – men og saaledes at han matte [!] kunne forstaa at jeg var ikke imponeret – herover blev han formodentlig vred – thi han svarede mig aldrig – og behandlede den jeg sendte efter mine Tegninger

som han i parenthesis beholdt – yderst overlegent – jeg selv var des[-] værre paa Grund af mit Ophold i Udlandet forhindret i personlig at kunne gøre ham min Opvartning. –

[2]

Jeg har derfor al mulig Grund til at tro, at det vist ikke vil være ham "en Glæde" at jeg tilbyder mig. –

det ærgrer mig – for nu havde jeg syntes det var morsomt – at skrive lidt igen. – Nu kan de selv sige om de ikke tror som jeg?

Iøvrigt vil jeg blot tilføje, at jeg virkelig føler mig smigret over den Opmærksomhed de viser min "Pen" – som er saa ufortjent.

Saa nu faar vi da endelig Foraar – hvis det nu narrer mig engang til – saa bliver jeg gnaven –

Med bedste Hilsen

Deres hengivne

Sofie Holten.

10de April 1887. -

Kære Hr. Kammer:

Jeg har nu fået en Brev - hvorefter jeg fuldstændig vist er - at Salachstedt
og jeg engang har haft et lille "concert" - i anledning af nogle Tegninger
han begynte som en hyflig Gentlemann - dog over og blev en kritisk,
mæltende Bladredaktør - og nu jeg dog har skrevet noget i Lønnen -
svarede jeg ham hyfligt - men og således at han måtte kunne fortælle
at jeg var ikke ringere end - herover blev han formodentlig ved - thi
han svarede mig dog - og bekendte den jeg sendte efter mine Tegninger
som han i garantier betød - yderst overlegent - jeg selv var des
uden som Grund af mit Ønske i at sende fortællingen i personlig
at kunne gøre ham min Opvartning. -

Ij kan dier al nultig Genuet del ai tra at der mit ietke me van
hien en Gheer at ij bilbyde mij. —
dat eegre mij - for me hant ij spul der van moos ont - at elve
het ijen. — Nu kan de ilet ege que de ietke hant gome ij?
- gome vil ijg het bilbyde at ij nultig fete mij meigret over de
Gymnastiek en de nien nien Pien - som de sate nfortjeut.
Ia me fane vi de nultig Torvan - hant der me de aere mij eugang
del - na hant ij gnom -

Met hant hien

Deu hant

opie hant.